

[Schlüter.]

rettelse af anpartslejligheder. Nu ved vi, at boligministeren har fremsat et forslag, som kan minde derom, og det vil jeg også gøre et par bemærkninger til.

Først vil jeg gerne sige, at den idé, at en række mennesker i fællesskab ejer en ejendom, hvori de bor, i form af anpartskab, er jo ikke ny. Der er en lang række eksempler på to eller flere, som har sluttet sig sammen om køb af en ejendom, og som har haft den i måske 15 eller 20 år. Det er i de fleste tilfælde gået vældig godt. På det sidste har vi oplevet en kolossal interesse for anpartslejlighederne, og vi kender jo godt grunden. Grunden er den spærreregel, som går ud på, at 1966 er grænsen for udstykning i ejerlejligheder. Der er et naturligt behov for at kunne udstykke også ejendomme, der er opført før 1966, i ejerlejligheder, men det er der altså spærrebot for.

Det konservative folkeparti kan ikke støtte et totalforbud mod oprettelse af anpartslejligheder. Det mener vi ville være kunstfærdigt; det ville betyde, at folketinget i alt for høj grad begyndte at lege barnelege for befolkningen.

Vi erkender, at der er nogle juridiske uklarheder omkring anpartslejligheden, men så kunne vi f. eks. prøve at få de uklarheder fjernet. Jeg ved godt, at man kan risikere i forbindelse med anpartslejligheden, at en enkelt medejer ikke betaler sin part af terminsydelsen, og så er den gal, men det sker jo også i forbindelse med et parcelhus eller i forbindelse med en ejerlejlighed, at nogle ikke kan klare deres terminsforpligtelse og derfor må flytte ud. Der kunne måske sikres imod disse tilfælde, hvis det var almindeligt, at deltagerne i anpartslejlighederne mødte med et indskud eller måske en beskeden bankgaranti, der kunne dække den førstkommende terminsydelse. Der er mange muligheder, men totalforbudet mener vi altså er alt for groft et indgreb, det er unødvendigt. Vi vil derimod gerne i udvalget se på de problemer, der vitterlig foreligger omkring anpartslejlighederne.

Jeg vil gerne sige til sidst om den tredje boligtype, ejerlejligheden: det er nok den bedste og klareste. Vores stilling til spørgsmålet om forbud mod anpartslejligheder kommer ved anden og tredje behandling i høj grad til at afhænge af, om vi kan få en

udvidelse af ejerlejlighedsoprettelserne. Det radikale venstre har stillet et forslag, som vi har sympati for og gerne vil støtte og arbejde for at skabe flertal omkring. Kan vi få en væsentlig udvidelse af adgangen til at oprette ejerlejligheder, så er der ikke samme behov for oprettelsen af anpartslejligheder. Her tror vi nøglen til en løsning findes, og den nøgle vil vi under udvalgsarbejdet slide for at vi til sidst kan sætte i låsen, så vi får en løsning, der imødekommer det store behov, der er for, at de flest mulige også kommer til at eje den bolig, de bor i.

Ømann (SF):

Jeg må bede det ærede medlem hr. Schlüter om at undskylde mig, men hans juridiske retsbelæring med hensyn til, hvor mange typer vi har, var ufuldkommen. Vi har de gode gamle boligforeninger, hvor der er kontrol med, hvordan anparterne afhændes, og hvor det hele er under kontrol, regnskaberne osv. Det er boligforeninger, som har skabt sikkerhed om mange menneskers boligsituation for lang tid siden. Og så er der de onde private med spekulation befængte andelsforetagender. Det er dem, som det forslag, vi her har til behandling fra venstres side, handler om. Det er noget, der meget ligner de kapitalfordele, der er forbundet med ejerlejlighederne, og de har intet, absolut intet at gøre med den gamle andelstanke, som venstre i sin tid har været med til at fremme.

Dernæst er der de sorte anpartslejligheder, som jo er indrettet på en sådan måde, at enhver advokat indstændigt må advare deres klienter imod at binde an med den slags ting. Jeg forstår derfor ikke rigtig, at man fra noget partis side kan sætte sig imod, at der skabes lovhjælp til, at denne trafik ophører.

Man har været inde på: hvorfor er der problemer med disse anpartslejligheder? Det er da ikke, fordi der er krav fra folket om at få dem. De hopper på vognen uden at vide, hvad de egentlig går med til. Nej, det er, fordi der er bolighejere og boligsagførere, der stykker ejendommene ud for at få en fortjeneste. Grunden til, at der er alle disse problemer omkring ejerboligerne i det hele taget, er, at de er befængt med spekulation, med profitmuligheder, med arbejdsfri, skattefri indtægter. Før man får afluset hele